

ಶ್ರೀದೇವಿ. ವಾಯ್.ಎನ್.೧¹, ಡಾ.ವಿಕ್ರಮವಿಷಾಜ್²

¹ಪಿಎಚ್‌ಡಿ ಸಂಶೋಧನಾರ್ಥಿ.

² ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು

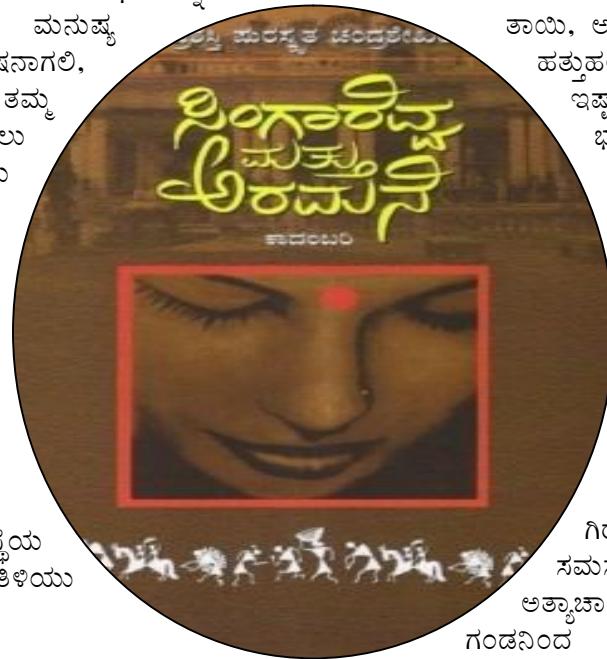
ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರ ‘ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ ಮತ್ತು ಅರಮನೆ’ ಕಾದಂಬರಿಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ತೀ ತಲ್ಲಿಗಳನ್ನು, ನೋವುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿರುವಂಥಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ ಸಮಗ್ರ ಶೈತ್ಯದ ಮುಖವಾಗಿ. ಅವಳು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಪಾತ್ರ ಲೋಕದ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹತಾಶೆ, ನೋವು, ಬಯಕೆ ಮುಂತಾದ ಸ್ತೀ ಜೀವನದ ಜೀವನಾಡಿಯಾದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವಂಥಿದ್ದು.

ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಓದಿದ ನಂತರ ‘ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ’ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ‘ಸಿಂಗಾರ’ ಎಂಬ ಪದವು ನನ್ನ ಗಮನ ಸೇರಿದ್ದು. ಈ ಪದವು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಗೂಢತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಂತಹ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದೆಂದಿನಿಸಿತು. ಮನುಷ್ಯ ಅದು ಸ್ತೀಯಾಗಲಿ ಪುರುಷನಾಗಲಿ, ತಮ್ಮ ನೋವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸುಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಇನ್ನೊಂದು ಚೆಹೆರೆಯ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ತುತಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬದಗೊತ್ತಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆನೋಸ್ಕರ ಸುಳ್ಳಿ ಚೆಹೆರೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅದೆವ್ವ ಜನರು ಬದುಕುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವಗಾಃಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅವಲೋಕನದಿಂದ ತಿಳಿಯು ವಂಥಿದ್ದು.

ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಮಾಯಕವಾಗಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡ ಸ್ತೀಯರು ತಮ್ಮ ನೋವುಗಳನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯೆಂಬ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಸೂಪ್ತ ರೂಪಕಗಳ ಸೌಪ್ತಿಕನಲ್ಲಿ ನೋವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಆನಂದದ ಚಹರೆಯನ್ನು ತೋಟ್ಟು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಹೇರಿದ ಇಂಥ ನಿಗೂಢ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನು

ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ನುಂಗಿಕೊಂಡವಳು. ಸಿಂಗಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಾವು ಅವಳನ್ನು ಕಂಡ ಪರಿಯಾವುದು? ಮರುಷ ಕೇಂದ್ರಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಕೇವಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕಂಡಿದೇವೆಯೋ ಅಥವಾ ಅವಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮದ ಆಚೆ ತಳ್ಳಿ ಅವಳಿಗೆ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕಲ್ಪಸಿದ್ದೆವೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತಹ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ನಿಭಾಯಿಸಿದೆ. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯು ಮಾತ್ರ ಸಾಕೆ? ಮತ್ತೆ ಇದೊಂದೆ ಸ್ತೀ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಗೋಚರಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಬಯಲಿಗೆ ಬಾರದೆ, ಸ್ತೀಯನ್ನು ಬಲಿತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಕರಿಗಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಸ್ತೀಯು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾವಿನವರೆಗೆ ಮಗಳು, ತಂಗಿ, ಅಕ್ಕೆ, ಹೆಂಡತಿ, ತಾಯಿ, ಅತ್ತೆ, ಅಜ್ಞಿ, ಗೆಳತಿ, ಪ್ರೇಮಿ, ಹೀಗೆ ಹತ್ತುಹಲವು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಿದ್ದರು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂನಿಬಾಯಿಸಿಂಬೇಕು. ಇವಳು ಮಗಳಿಗಿಂದ ತಂಡ ತಾಯಿಯ ಶ್ರೀತಿ ಬಯಸಿದರೆ, ಮದುವೆಯಾದನಂತರ ಗಂಡನ ಶ್ರೀತಿ ಬಯಸುತ್ತಾಳೆ. ಅದೇ ಮಕ್ಕಳಾದಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕಡೆಗೆ ಯೇ ಅವಳ ಪಯಣಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ನೋಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ತೀ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಹೇಳಲಾಗಿರುವ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ, ವಿದವೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆ, ವರದಕ್ಕಿಂತ ಸಮಸ್ಯೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಲೈಂಗಿಕ ದೌಜನ್ಯ, ಗಂಡನಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾದವಳು, ಮನ್ಯವಾಗಿಇವಳಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಸ್ತೀಯರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ ಅನುಭವಿಸಿದ ನೋವುಗಳು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಅವಳು ಇಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವಿತ್ತ ಮನೆಯಿಂದ ಸಾಯುವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನೋವಿಗೆ ಶಾಡಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಏಖಾಯಿ ನೋವು ಬಾಧಿಸದೇ

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗೆಂದೇ ಗೊತ್ತು ಪಡಿಸಿದ ನೋವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವಳಿಲ್ಲಿ ನುಂಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳ ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಮಚ್ಚು, ತಾಯಿಯ ಮೌನಿ, ಗಂಡನ ಸೀಲಂಪಟತನವು ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳ ಜೀವನವೆ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತದೆ6696. ಅವಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ರಕ್ಷೇಯಾಗಬೇಕಿದ್ದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲವು ಅವಳ ಪಾಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಾದಾಗಿವೆ. ಮರ್ಯಾದ ಬಲತ್ವಾರ್ಥ, ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳ ಬದುಕೆ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ದುಡ್ಡಿನ ಆಸೆಯಿಂದ ಅದೆಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಹೆತ್ತ ತಂದೆತಾಯಿಯರು ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಒಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೇಲವರು ಮಹಿಳೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಿನಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಮಗಳ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಗನ ವರುಸ್ವಿನ ಅಂತರವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಹೇತೆ ಮಗಳನ್ನು ಮಹಿಳೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿರುವುದು ಕಡಿಮೆಯೇ.

ಬಡತನದಲ್ಲಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಫೆಟನೆಗಳು ಜರಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇಂತಹ ವಿವಾಹಗಳು ಕೂಡ ಅಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ತಾನು ಶ್ರೀಮಂತನಿನಿದ್ದು ಕೂಡ ತನ್ನ ಒಂದೆ ಒಂದು ಮಗಳನ್ನು ಆಸ್ತಿಯ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಸತ್ತ ಮಹಿಳೆಗನ ಜೊತೆಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡುವ ತಂದೆಯರು ಕೂಡ ಇರುವರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗಬಹುದು ಯೋಚಿಸಿ. ಇಂತಹ ಅನಾಹುತವಾದದ್ದು ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೇಂದ್ರಪಾತ್ರವೆನಿಸುವ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳ ಸುತ್ತಲೂ ಈ ಕತೆ ಹೆಣ್ಣೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳ ಬದುಕಿನಿದ್ದಕ್ಕೂ ಜೊತೆಯೆಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಶೀನಿಂಗವೆಷ್ಟು ಬರಹಗಾರಿಗೆ ಅವಳ ಜೀವನವನ್ನು ಬಿಜ್ಞಿಡುತ್ತಾಳೆ.

ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ ನಂದಗಾವಿಯ ಪಂಡರಿಗೌಡನ ಒಬ್ಬೆ ಮಗಳು. ಪಂಡರಿಗೌಡನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಹೆಂಡತಿಯರು ಅವರಲ್ಲಿ ನಿಗಂಘ್ನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದವರೆ ಈ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ ಸ್ವಂತ ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ನೋವುಂಡು, ಗಂಡನಿಂದಲೂ ಯಾವ ಸುಖಿವನ್ನೂ ಪಡೆಯದೆ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಬಳ್ಳ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ. ಶೀನಿಂಗಿ ಹೇಳುವಂತೆ “ನಮ್ಮ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳ ಅಪ್ಪ ಭಾಳ ಕೊಳಕಿದ್ದು, ಕೊಳಕ ಅಂದರೆ ಅಂತಿಂಥ ಕೊಳಕಂತ ಅಂದೀ ಮತ್ತು ಅಸಮಾನ ಕೊಳಕ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವಂತ.. ಕೊಳಕ”. ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಪಂಡರಿಗೌಡನ ವೃತ್ತಿಕ್ಕೆ ಅದ್ಯಾವ ಪರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿರುತ್ತು.

ಪಂಡರಿಗೌಡನು ಆಸ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ವಿಹಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಿಳೆಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಕೃಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆ ಸತ್ತನಂತರ ಮಹಿಳೆಗನ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಸ್ತಿ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದು, ಮಗಳಿಗೆ ದೊರೆತರೆ ತನಗೂ ದೊರೆತಂತೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಇಂತಹ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯವನ್ನೆಸುಗುತ್ತಾನೆ.

ಮುಂದಾದರು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನುಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಎರಡನೇ ವಿವಾಹವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಶಿವಾಪುರದ ಅಪ್ಪಾಸಾಹೇಬ್ ದೇಸಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮರುಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳ ಒಬ್ಬಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಮರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜಿಕ ವೃವಿಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯರ ಒಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ.

ಮರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವೃವಿಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯರಿಗೆ ಇಂತಹ ನಿಮಗಳಿಗೇನು ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದು, ವಿವಾಹ, ಉದ್ಯೋಗ ಕೃಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮನು ಹೆರುವದು, ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಬಾಳುವುದು, ಇಪುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಶ್ರೀ ಸ್ವಂತಿಕೆಯೆಂಬುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂತೆ ಬದುಕುವ ಅಧಿಕಾರ ಶ್ರೀಯರಿಗೆ ಇನ್ನು ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಶೀನಿಂಗಿ “ಮಾಡ್ಯೋತ್ತಿನಿ, ಬಿಡ್ಡೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಾಕ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲೀದಪ್ಪೇ? ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಂಡಸರು ಇವರ ಮನಿಸಿನಾಗ ಏನ್ನೆತಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದರಲ್ಲಿನ ಹೇಳೋದ? ಸಿಂಗಾರೆವ್ವನ ಸೋಭಾವನೂ ಹಂಗ ಅಂತಿಟ್ಟ, ಮೊದಲನೆ ಮದ್ಯಾಗ ಬಾಯಿ ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದಳು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ”ಎಂದು ಹೇಳುವ ಇವಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆ. ಹಲವು ಕಡೆ ಶ್ರೀಯರಿಗೆ ಆಗುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಮಾಡದೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವರು. ಒಂದು ವೇಳೆ

ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಶ್ರೀಯನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಿ ನೋಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ, ಶ್ರೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಕಡಿಮೆ ಅಂದರೆ ಏನಾಗಬಹುದು ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛಿದನೆಯಾಗಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಅವಳ ಕೊಲೆಯಾಗಬಹುದು ಇಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಹೆಣ್ಣು ವಿವಾಹವಾದ ನಂತರ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಬಿರುವುದು ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಬೋಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಆದರೆ ಅವಳ ಗಂಡನಿಂದಲೇ ಅವಳ ಬದುಕು ನರಕವಾದರೆ ಶ್ರೀ ಮಾಡುವುದಾದರು ಏನು? ಗಂಡನ ಜೊತೆಯಿದ್ದರು ನೋವೆ, ಗಂಡನನ್ನು ತೂರೆದು ಬಂದರು ಸಮಾಜ ಅವಳನ್ನು ಬದುಕಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂಟಿ ಹೆಣ್ಣು, ಗಂಡಬಿಟ್ಟಬಳ್ಳ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದರೆ ಅವಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನ್ಯೆತೆಕಳಿಂತ ಕಾಳುವುದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ. ಪುರುಷನಿಗೆ ಹಲವು ಸ್ವತಂತ್ರಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಶ್ರೀಯರಿಗೆ ಹಣ್ಣಿನ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಮೂರ್ಬೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದರು ಇದೆಯೇ? ಶ್ರೀಯರಿಗೆ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆತರು, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಯರಿಗೆ ಯಾವುದೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಯರು ತನ್ನ ಸಮಾಜ ರೂಪಿಸಿದ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಏರಿ ತನ್ನ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಮೂರ್ಬೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಂತಹ ಶ್ರೀಯನ್ನು ಅನ್ಯೆತೆಕಳಿಂದ ಪರಿಗಳಿಸುವುದು ಸಮಾಜ. ಯಾಕ ಶ್ರೀಯರಿಗೂ ಬಯಕೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಗಂಡನಿಂದ ಪ್ರೀತಿ

ಬಯಸುವುದು ತಪ್ಪೆ? ತಾನು ತಾಯಿಯಾಗುವ ಬಯಕೆ ಹೊಂದಿರುವುದೆ ತಪ್ಪೆ? ಇಂತಹ ಹಲವು ಹೆಚ್ಚನದ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದವರು ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ. ಆದರೆ ಗಂಡನು ಈಕೆಯ ಯಾವ ಆಸೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಮರ್ಯಾದ ಬಲಶ್ವರ, ಒಂದುಕಡೆ ಗಂಡನ ಸ್ತೋತ್ರಾಂಪಟತನ ಕಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ ಗಂಡನ ಪ್ರೀತಿ ಬಯಸಿ ಬೆಂದಾದವರು. ತನ್ನ ಮನೆಯ ಆಜುಮಗ ಹೊಲೆಯನಾದ ಮರ್ಯಾದ ಅವಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಲವು ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಬಲಶ್ವರವೆಸಗುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಮರ್ಯಾದನ್ನೆ ವಿಷಕೊಟ್ಟಿ ಸಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಗಂಡನಾದವನು ಯಾವ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಲೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮರ್ಯಾದ ಹಲವು ಸಾರಿಯ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಥ ಕಾಡತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಮರ್ಯಾದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ತಾಯಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಗಂಡ ಅವಳನ್ನು ‘ಧು ಹಾದರಿತ್ತೇ’ ಎಂದು ಉಗುಳಿಟ್ಟು” ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ “ಯಾರೋ ಹಾದರಿತ್ತಿ? ಗಂಡಿಗ್ಗಾ ಭಾಡ್ಯಾ ಮದಿವ್ಯಾಗಿ ಇಷ್ಟುದಿನಾ ಆಯ್ತು ಒಮ್ಮಾತ್ತದರೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಂಬೋ ಮಾಯೆ ಮಾಡಿದಿ? ಹೋಗಿ ಸೂಳೇರ ತೊಡಿ ನೋಡಿ ಬೇಹೋಶ್ ಆಗ್ಗೆ ಹಾಸಿಗ್ಗಾಗಿನಿ ಹೇಂತಿ ಮರಗತಾಳಂತ ಅಂದಿ? ಹಾದರಿತ್ತಿ ನಾ ಅಲ್ಲೌ” “ನಾ ಯಾಕ ಹಾದರಿತ್ತಿ ಅದೆ, ಹೆಂಗ ಬಸಿರಾದೆ ಹೆಂಗ ನೀ ಹಾದರ ಮಾಡಕ ಹಜ್ಜೆದೀ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೋಗ ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಕುಂಟಲತನ ಮಾಡಿ ಹಾದರ ಮಾಡಕ ನನ್ನ ಹೆಂಗ ದೂಡಿದಿರಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿನಿ”. ಎಂದು ತನ್ನ ಗಂಡನ್ನ ವಿರುದ್ಧವೆ ಬಂಡಾಯವೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಸಂಗಾರೆವ್ವ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲವೇ? ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೃಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳೇ? ಇಡೀ ಕಾದಂಬರಿಯದ್ದಕ್ಕೂ ಗಂಭೀರ ವೃತ್ತಿತ್ವನ್ನ ಹೊಂದಿದವಳಾಗಿ, ಯಾವುದು ಸೀಯರಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವ ಈ ಸಮಾಜದ ಹಾಗೆಯೆ ಬದುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರು. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಸೋಲುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಗಂಡನ ದೌರ್ಬಲ್ಯೇ ಹೋರತು ಸಿಂಗಾರೆವ್ವ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದಲ್ಲ. ಇವಳಿಲ್ಲಿ ಯಾವುದೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಿಯೇ ಕಾಣುವುದು, ಇದರಿಂದ ತನ್ನ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಗಂಡನ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯನ್ನು ತಾನೆ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಸುಳ್ಳಿ ಹೇಳಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣ ಹೊಂದುತ್ತಾಳೆ.

ಸಿಂಗಾರೆವ್ವಳ ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ಗಂಡಸಿನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಬಲಿತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಹಲವು ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸೀಯರ ತಪ್ಪಾದರು ಏನು? ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದೆ ತಪ್ಪೆ? ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದೆ ತಪ್ಪೆ? ಅಥವಾ ಸೀ ಬಯಕೆಗಳು ಹೊಂದಿರುವುದೆ ತಪ್ಪೆ? ಅಥವಾ ಹಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದೆ ತಪ್ಪೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾಜವೇ ಜವಾಬಧಿರಿಯತವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀದೇವಿ, ವಾಯ್, ಎನ್.
ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಸಂಶೋಧನಾರ್ಥಿ